

Amb Europa entre les cames

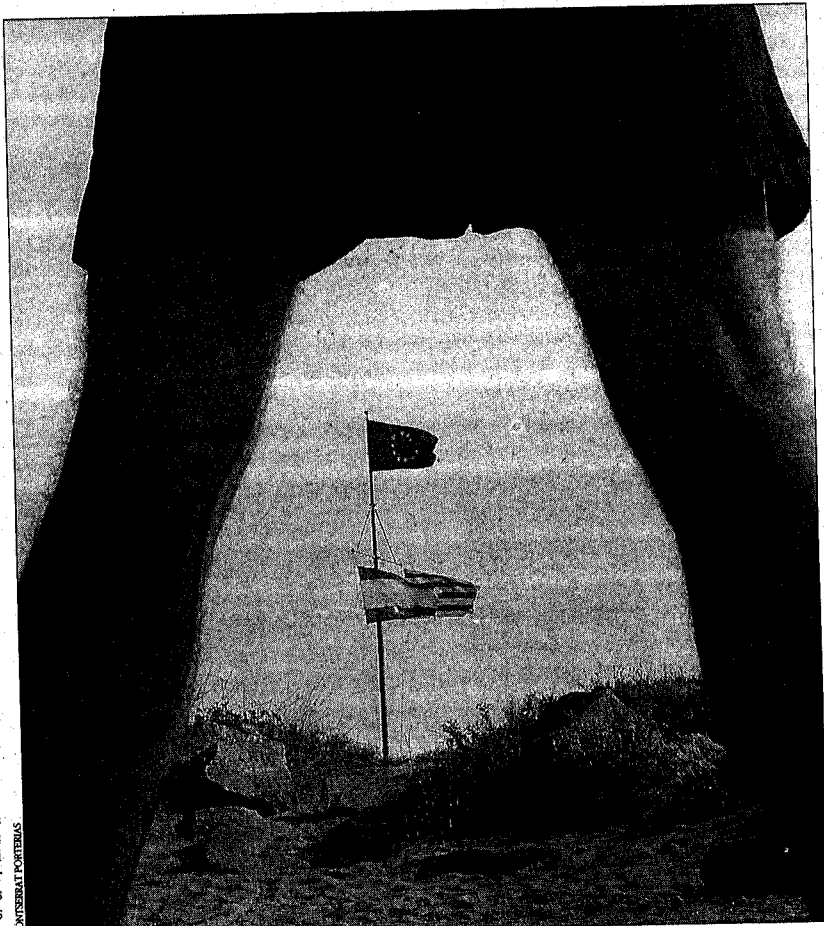
Convivència de cultures en plena comarca de l'Alt Empordà

CASTELLÓ D'EMPÚRIES
DAVID SOLER

Una imatge gràfica la que aquesta setmana il·lustra la secció (per cert, les cames són meves, i si on hi ha pèl hi ha alegria...jo sóc una persona molt alegre!). Aquesta fotografia però, és perfecta per introduir tot un seguit de temes d'actualitat estretament relacionats amb el trobament de cultures europees i també internacionals.

Eurocopes a banda, els mesos d'estiu apropen més que cap altre època de l'any les diferents nacionalitats i cultures europees. Un lloc on això es dona especialment és a Castelló d'Empúries i més especialment encara a Empuriabrava, on aquesta setmana em trobo gaudint del meu vermut setmanal, tan estimat ara que finalment sembla que ha arribat la calor. En aquesta marina residencial hi ha gent del país que conviu amb alemanys, francesos, anglesos, belgues i molts altres visitants d'origen internacional, que en moltes ocasions també vénen per treballar. No oblidem el centre de paracaigudisme, on esportistes d'arreu del món vénen a saltar, ja sigui en competicions o simplement per plaer (s'ha de reconèixer que aquesta gent els tenen ben posats... els paracaigudes, és clar). Potser el veritable fòrum sobre les cultures és a casa nostra i no pas artíficisment encaixat en un recinte d'última generació.

Molt enrere han quedat les estampes a l'estil Pajares i Esteso, d'espanyols perseguint joves sueques amb intencions diverses que no contemplen en cap cas la pràctica de l'idioma suec. Tot i això, de ben segur que enguany la platja, el sol, les discos i també els cubates, ajuden a formar fugisseres parcel·les de nacionalitats diverses. Res millor que l'amor, i les hormones, per ajuntar el món, la resta ja ho fan Internet i els e-mails.

Les banderes són un símbol d'identificar que la gent reconeix a l'instant

Una situació en augment

Però tornant al títol d'aquesta setmana, us he de dir que conduint per les carreteres empordaneses darrerament he constatat que no tothom ve a casa nostra per fer turisme com els

banyistes que ara mateix comparteixen la platja amb mi.

Un bon grapat de noies, principalment estrangeres, poblen les nostres carreteres i tots sabem perquè, no cal que ara jo ho especifiqui. Fins i tot els mitjans de comunicació locals se

n'han fet ressò, i el cert és que ja sigui en locals o a peu de carretera, la professió més antiga del món s'està tornant a imposar en plena era de les noves tecnologies, justament quan depenem més que mai de les màquines. M'estalviaré qualsevol tipus de

lliçó moral, però no podem ser hipòcrites i per tant, hem d'assumir que alguna cosa està passant a casa nostra perquè aquest negoci sigui actualment tan rentable.

Se'ns dubte hi ha qui té la vella Europa entre les cames.